

Sygn. akt VI Ga 261/16

WYROK

UZUPEŁNIAJĄCY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 stycznia 2018r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Beata Hass- Kloc (spr.)

Sędziowie : SO Anna Walus-Rzasa

SO Marta Zalewska

Protokolant: st. sekr. sądowy Joanna Kościak

po rozpoznaniu w dniu 23 stycznia 2018r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z skargi: F. K.

przeciwko: (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka Komandytowa w W.

o wznowienie postępowania

na skutek apelacji skarżącego od wyroku Sądu Rejonowego w R.V Wydziału Gospodarczego z dnia 4 lutego 2016r., sygn. akt V GC 399/15

- uzupełnia wyrok z dnia 24 października 2017r., wydany przez Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy w sprawie

o sygn. akt VI Ga 261/16 w ten sposób, że:

4. orzeka zwrot od przeciwnika skargi (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki Komandytowej w W. na rzecz skarżącego F. K. kwoty 30.445,84 zł (słownie: trzydzieści tysięcy czterysta czterdzieści pięć złotych osiemdziesiąt cztery grosze) zasądzonej i następnie wyegzekwowanej na podstawie nakazu zapłaty z dnia 22 maja 2012r., sygn. akt V GNc 783/12 wydanego przez Sąd Rejonowy w R. V Wydział Gospodarczy w postępowaniu upominawczym z ustawowymi odsetkami od dnia 23 stycznia 2018r. do dnia zapłaty,

- prostuje w sentencji wyroku wydanego przez Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy z dnia 24 października 2017r. w sprawie o sygn. akt VI Ga 261/16 oczywiste omyłki poprzez wpisanie poprawnie:

1. sygn. akt „VI Ga 261/16” zamiast „VI Ga 261/17”,

2. zamiast określenia przeciwnika skargi jako „(...) Spółka Jawna w W.” prawidłowo „(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka Komandytowa w W.”, 3. zamiast „od wyroku Sądu Rejonowego w R. V Wydziału Gospodarczego z dnia 04 lutego 2017r., sygn. akt V GC 366/15” wpisać poprawnie „od wyroku Sądu Rejonowego w R.V Wydziału Gospodarczego z dnia 04 lutego 2016r., sygn. akt V GC 399/15”,

4. zamiast w pkt 1 a I zamiast „na rzecz powoda (...) Spółka Jawna w W.” wpisać poprawnie „ na rzecz powoda (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka Komandytowa w W.”.

SSO Anna Walus-Rzasa SSO Beata Hass-Kloc SSO Marta Zalewska

Sygn. akt VI Ga 261/16

UZASADNIENIE

wyroku uzupełniającego z dnia 23 stycznia 2018r

Skarżący F. K. złożył wniosek o uzupełnienie wyroku Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 24 października 2017 roku , sygn. akt VI Ga 261/16 poprzez orzeczenie o obowiązku przeciwnika skargi do zwrotu na rzecz skarżącego kwoty 30 .445 ,84 zł jako należności stanowiącej różnicę pomiędzy świadczeniami faktycznie wyegzekwowanymi przez dłużnika i świadczeniami należnymi mu w mocy orzeczenia w/w sądu wraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia orzeczenia o zwrocie do dnia zapłaty.

Skarżący powołał się na dyspozycję art. 415 kpc wskazując, że sąd , któremu zgłoszono wniosek w tym trybie jest nim związany i jest obowiązany go rozpoznać poprzez orzeczenie o zwrocie zasądzonego i następnie wyegzekwowanego i spełnionego świadczenia. Restytucji podlega suma zasądzona w sentencji wyroku wraz odsetkami.

Podniósł także ,że wniosek taki został zawarty już w skardze o wznowienie postępowania, a następnie powtórzony w apelacji; zmianie uległa jedynie kwota żądana do zwrotu.

Przeciwnik skargi na rozprawie apelacyjnej wniósł o oddalenie wniosku, nie precyzując podstaw takiego żądania.

Sąd Okręgowy mając na uwadze powyższe zważyć co następuje:

Wniosek skarżącego podlegał uwzględnieniu.

Oceniając przedmiotowy wniosek należy z godzić się ze skarżącym, że w obowiązującym porządku prawnym sąd jest związany wnioskiem restytucyjnym opartym na treści art. 415 kpc. Przepis ten określa procesowy tryb zwrotu spełnionego lub wyegzekwowanego świadczenia będące procesową konstrukcją eliminacji bezpośredniego skutku błędnego orzeczenia – spełnienia lub wyegzekwowania świadczenia wyrokiem tym zasądzonego. Uchylenie bądź zmiana błędnego wyroku oznacza bepodstawność świadczenia objętego uprzednim wyrokiem i rodzi konsekwencje procesowe polegające na wydaniu orzeczenia o zwrocie spełnionego lub wyegzekwowanego świadczenia lub o przywróceniu do stanu poprzedniego, o ile stosowny wniosek zostanie złożony (por. uzasadnienie wyroku SN z dnia 25.02.2008r, I PK 205/07) .

Z powyższych rozważań wynika, iż wniosek jest konieczną przesłanką orzeczenia przez sąd w tym przedmiocie. Może być on zgłoszony w skardze o wznowienie postępowania lub później aż do zamknięcia rozprawy (por. wyrok SN z dnia 14.02.1968r, I PR 441/67).

Wobec użycia w art. 415 kpc sformułowania „ sąd orzeka” , a nie „ sąd może orzec Sąd Najwyższy przyjmuje ,że wniosek restytucyjny musi zostać rozpoznany merytorycznie i nie może być pozostawiony bez rozpoznania (wyroki SN : z dnia 14.02.168r, I PR 441/67, z dnia 25.02.2008r, I PK 205/07).

Istotne w sprawie również jest to, że w przypadku nie orzeczenia o wniosku restytucyjnym ,dopuszczalne jest złożenie wniosku o wydanie wyroku uzupełniającego (por. K. Weitz (w :) J. Gudowski (red) , System Prawa Procesowego Cywilnego , t. III ..., s.1511).

Należy jednak podkreślić, że sposób postępowania sądu powinien być uzależniony od tego czy wniosek został sprecyzowany w sposób umożliwiający w ogóle jego rozpoznanie oraz stopnia skomplikowania zabiegów procesowych

koniecznych do ustalenia zasadności zwrotu spełnionego lub wyegzekwowanego roszczenia albo przywrócenia do stanu poprzedniego (por. wyrok SN z dnia 12.04.2007r, III CSK 412/06, wyrok z dnia 25.02.2008r, I PK 205/07).

Mając na uwadze powyższe , Sąd Okręgowy uwzględnił wniosek skarżącego z dnia 6 listopada 2017 roku , albowiem w sposób konkretny i możliwy do rozpoznania przedstawił jakie kwoty zostały wyegzekwowane w toku postępowania egzekucyjnego od skarżącego i jaka w związku z tym kwota należy się do zwrotu skarżącemu po uwzględnieniu wydanego w sprawie wyroku z dnia 24 października 2017 roku. Skarżący podał w jaki sposób obliczył należne przeciwnikowi odsetki, dołączając do wniosku ich szczegółowe wyliczenie.

Skarżący podał iż na dzień zakończenia postępowania egzekucyjnego tj. 30.06.2016r zobowiązania skarżącego wobec przeciwnika skargi zasądzone wyrokiem z dnia 24 października 2017r przedstawiały się następująco:

- należność główna w kwocie – 37.514,77 zł,
- odsetki ustawowe od kwoty 16.445,00 zł od 1 marca 2011r do 30.06.2016r – 9.917,01 zł,
- odsetki ustawowe od kwoty 12.375,55 zł od 23 lutego 2012r do 30.06.2016r – 5.880,59 zł,
- odsetki ustawowe od kwoty 2.836,53 zł od 23 lutego 2012r do 30.06.2016r – 1.347,86 zł,
- odsetki ustawowe od kwoty 2.056,97 zł od 23 lutego 2012r do 30.06.2016r – 977,43 zł,
- odsetki ustawowe od kwoty 2. 743,00 zł od 23 lutego 2012r do 30.06.2016r – 1.303,42 zł,
- odsetki ustawowe od kwoty 6 zł od 23 lutego 2012r do 30.06.2016r – 2,85 zł,
- odsetki ustawowe od kwoty 900,00 zł od 23 lutego 2012r do 30.06.2016r – 427,67 zł,
- odsetki ustawowe od kwoty 162,10 zł od 23 lutego 2012r do 30.06.2016r – 77,03 zł- łącznie kwota 57.448,63 zł .

Różnica pomiędzy świadczeniami faktycznie wyegzekwowanej przez dłużnika i świadczeniami faktycznie należnymi na mocy orzeczenia tut. Sądu z dnia 24 października 2017r wynosi: 87.894,47 zł – 57.448,63 zł = 30.445,84 zł i jest to należność, która powinna być zwrócona skarżącemu zgodnie z jego wnioskiem restytucyjnym .

W tym miejscu należy podnieść , iż uwzględnienie wniosku następuje w formie orzeczenia o zwrocie zasądzonego, a następnie wyegzekwowanego lub spełnionego świadczenia (por. wyrok SN z dnia 14.02.1068r, I PR 441/67). Postępowanie restytucyjne nie może być traktowane jako odrębny proces , gdyż stanowi fragment postępowania wywołanego wniesieniem skargi o wznowienie postępowania (por. glosa H. Mądrzak do wyroku SN z dnia 14.02.1968r , I PR 441/67, PiP 1969r, z.8-9, s.468).

W orzecznictwie i nauce przeważa stanowisko , że restytucja obejmuje tylko zwrot świadczenia z odsetkami (por. w/w wyrok SN z dnia 14.02.1968r, wyrok SA w Poznaniu z dnia 14.09.2015r, I ACa 156/05).

Reasumując Sąd Okręgowy uznał ,że wniosek skarżącego podlega uwzględnieniu w/w zakresie , co spowodowało orzeczenie jak w pkt 4 wyroku uzupełniającego po myśli art. 415 kpc i 481 kc (por. wyrok SN z dnia 6.05.2010r, II PK 344/09).

W zakresie orzeczenia co do sprostowania wyroku z dnia 25.10.2017r orzeczono zgodnie z art. 350 kpc , mając na uwadze ,że doszło do oczywistych omyłek i niedokładności co do określenia sygnatury akt i przeciwnika skargi.

ZARZĄDZENIE

- odpis wyroku uzupełniającego z uzasadnieniem doręczyć pełn. obu stron,
- po wykonaniu akta sprawy zwrócić SR w Rzeszowie.